

dels en årlig afgift for tilrådighedsstillelse af frekvenserne, som frem for alt tilsigter at dække omkostningerne ved tilrådighedsstillelse af frekvenserne samtidig med en delvis opskrivning af værdien af disse, og idet de to afgifter er begrundet i formålet om at fremme en optimal udnyttelse af frekvenserne, dels en årlig afgift for forvaltning af tilladelser til at oprette og drive et mobiltelefoninet, der er udstedt under de tidligere retlige rammer?

- 3) Tillader tilladelsesdirektivets artikel 14, stk. 2, en medlemsstat at pålægge mobiltelefonoperatører for en ny periode med forlængelse af deres individuelle brugsrettigheder til mobiltelefonifrekvenserne, som visse af dem allerede har opnået, men inden denne nye periodes påbegyndelse, at betale en engangsafgift for forlængelsen af brugsrettighederne til de frekvenser, som de rådede over ved begyndelsen af denne nye periode, som er begrundet i formålet om at favorisere den optimale brug af frekvenserne gennem opskrivning af værdien heraf, og denne engangsafgift supplerer dels en årlig afgift for tilrådighedsstillelse af frekvenserne, som frem for alt tilsigter at dække omkostningerne ved tilrådighedsstillelse af frekvenserne samtidig med en delvis opskrivning af værdien af disse, og idet de to afgifter er begrundet i formålet om at fremme en optimal udnyttelse af frekvenserne, dels en årlig afgift for forvaltning af tilladelser til at oprette og drive et mobiltelefoninet, der er udstedt under de tidligere retlige rammer?
- 4) Tillader tilladelsesdirektivets artikel 14, stk. 1, en medlemsstat som betingelse for opnåelsen og forlængelsen af brugsrettighederne til frekvenserne at tilføje en engangsafgift, der fastsættes gennem auktioner og uden loft, og som supplerer dels en årlig afgift for tilrådighedsstillelse af frekvenserne, som frem for alt tilsigter at dække omkostningerne ved tilrådighedsstillelse af frekvenserne samtidig med en delvis opskrivning af værdien af disse, og idet de to afgifter er begrundet i formålet om at fremme en optimal udnyttelse af frekvenserne, dels en årlig afgift for forvaltning af tilladelserne til at oprette og drive et mobiltelefoninet, der er udstedt under de tidligere retlige rammer?

(1) EFT L 108, s. 21.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank van eerste Aanleg te Brussel (Belgien) den 19. juli 2011 — Tate & Lyle Investments Ltd. mod Belgischer Staat, anden part i sagen: Syral Belgium NV

(Sag C-384/11)

(2011/C 282/26)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank van eerste Aanleg te Brussel

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Tate & Lyle Investments Ltd.

Sagsøgt: Belgischer Staat

Anden part i sagen: Syral Belgium NV

Præjudicielt spørgsmål

Er artikel 63 TEUF (tidligere artikel 56 EF) til hinder for en lovgivning i en medlemsstat, hvorefter der ved udbytteudbetaling til et hjemmehørende selskab, der besidder en kapitalandel i et andet hjemmehørende selskab på mindre end 10 %, men med en anskaffelsesværdi på mindst 1,2 mio. EUR, skal betales kildeskat på 10 %, der imidlertid modregnes i den i Belgien skyldige selskabsskat, idet en eventuel saldo kan refunderes, og dette selskab efter omstændighederne også kan fremsætte krav om anvendelse en skatteordning (»DBI«), der tillader en yderligere nedsættelse af beskatningsgrundlaget med de med dets kapitaldeltagelse forbundne omkostninger, mens der hos selskaber, der er hjemmehørende i en anden af Den Europæiske Unions medlemsstater, og som oppebærer sådant udbytte eller udbetalinger, der ligestilles hermed, fra en tilsvarende deltagelse i et hjemmehørende selskab, indeholdes kildeskat (»roerende voorheffing«) på 10 %, som udgør en endelige beskatning, der ikke kan refunderes og heller ikke nedsættes med hjemmel i den førnævnte skatteordning (»DBI«)?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Det Forenede Kongerige) den 25. juli 2011 — Field Fisher Waterhouse LLP mod Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Sag C-392/11)

(2011/C 282/27)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Field Fisher Waterhouse LLP

Sagsøgt: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Hovedspørgsmålet i denne sag er, om de tjenesteydelser, der leveres af ejerne i henhold til en lejeaftale med lejerne (herefter »tjenesteydelserne«), bør anses for en bestanddel af en enkelt fritaget levering af udlejning af fast ejendom, enten fordi tjenesteydelserne objektivt set udgør en enkelt udelelig økonomisk ydelse sammen med lejeaftalen, eller fordi de er »sekundære« i forhold til lejeaftalen, som udgør den primære levering (herefter »den primære levering«). Ved afgørelsen af dette spørgsmål og i lyset af Domstolens dom i sag C-572/07, Tellmer, hvor relevant er det da, at tjenesteydelserne kunne (men faktisk ikke bliver det) leveres af andre personer end ejerne, selv om lejerne i henhold til vilkårene i de pågældende lejeaftaler ikke havde noget valg, men skulle modtage tjenesteydelserne fra ejerne?

- 2) Ved afgørelsen af, om der er tale om en enkelt levering, er det da relevant, at lejerens undladelse af at betale servicegebyret, berettiger ejeren til ikke kun at nægte at levere tjenesteydelserne, men også til at opsiges lejeaftalen med lejeren?
- 3) Hvis svaret på spørgsmål 1 er, at muligheden for, at tredjemand kan levere tjenesteydelserne direkte til lejeren, er relevant, er det så blot en faktor ved afgørelsen af, om tjenesteydelserne er enten en enkelt udelelig økonomisk ydelse, som det ville være kunstigt at opdele eller en sekundær levering i forhold til den primære levering, eller er der herved tale om det afgørende kriterium? Hvis den omhandlede mulighed blot er en faktor, eller hvis den slet ikke er relevant, hvilke andre faktorer er da relevante ved afgørelsen af, om tjenesteydelserne er en sekundær levering? Hvor relevant er det navnlig, at tjenesteydelserne udføres i eller i forhold til de udlejede lokaler, som er lejeaftalens genstand, eller i andre dele af bygningen?
- 4) Hvis muligheden for, at tredjemand leverer tjenesteydelserne er relevant, er det da herefter relevant, om tjenesteydelserne lovligt kunne leveres af tredjemand, selv hvis dette ville være vanskeligt i praksis at organisere eller aftale med ejeren, eller er den praktiske mulighed eller den fælles praksis i forbindelse med sådanne tjenesteydelser det relevante hensyn?
- 5) Tjenesteydelserne i denne sag består i en række tjenesteydelser, som leveres mod et enkelt servicegebyr. Såfremt nogle af disse tjenesteydelser (f.eks. rengøring af fællesarealer, levering af sikkerhedstjenester) ikke er del af en enkelt udelelig økonomisk ydelse eller skal anses for sekundære i forhold til den primære levering mens andre tjenesteydelser er en del heraf, vil det så være korrekt at fordele det samlede vederlag mellem de forskellige tjenesteydelser med henblik på at fastlægge den andel af vederlaget, som skal pålægges afgift, og den del, der ikke skal? Ville det subsidiært være korrekt at anse rækken af leverede tjenesteydelser for så nært forbundne med hinanden, at de udgør »en enkelt udelelig økonomisk ydelse, som det ville være kunstigt at opdele«, da de i sig selv udgør en enkelt levering, som er særskilt i forhold til udlejningen af fast ejendom?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 25. juli 2011 — Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas mod Antonella Bertazzi m.fl.

(Sag C-393/11)

(2011/C 282/28)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas

Sagsøgte: Antonella Bertazzi, Annalise Colombo, Maria Valeria Contin, Angela Filippina Marasco, Guido Giussani, Lucia Lizzi og Fortuna Peranio

Præjudicielle spørgsmål

- 1) På baggrund af forskriften i § 4, stk. 4, i bilaget til direktiv 1999/70/EF ⁽¹⁾ vedrørende tidsbegrænset ansættelse, (ifølge hvilken »bestemmelser, hvorefter der ved særlige ansættelsesvilkår kræves tilbagelagt en bestemt tjenesteperiode, skal være de samme for personer med tidsbegrænset ansættelse som for fastansatte, medmindre kravet om en forskellig ansættelsesperiode er begrundet i objektive forhold«), finder en national bestemmelse (artikel 75, stk. 2, i lovdekret nr. 112/08), hvorefter den anciennitet, der opnås af ansatte i henhold til tidsbegrænsede kontrakter i tjenesten hos uafhængige myndigheder slet ikke tages i betragtning, da anvendelse — netop fordi den er begrundet i objektive forhold — når de berørte arbejdstagere undtagelsesvis — som en undtagelse til princippet i artikel 36, stk. 5, i lovdekret nr. 165/01 — kan tilbydes ansættelse efter afholdelse af »udvælgelsesprøver«, der ikke kan sidestilles med en generel offentlig udvælgelsesprøve på grundlag af eksaminer (der har til formål bedst muligt at tildele de beståede deltagere de ledige stillinger), men som i undtagelsestilfælde gør det muligt at indgå noget, der burde kvalificeres som et nyt arbejdsforhold med virkning »ex nunc«?
- 2) Er det omvendt uacceptabelt på grundlag af direktiv 1999/70/EF — hvilket indebærer, at den pågældende nationale bestemmelse ikke skal anvendes — at undlade at tage hensyn ikke blot til anciennitet, men ligeledes til den karriereudvikling, som har fundet sted i løbet af årene og som gjaldt på ansættelsestidspunktet, helt eller med den del, som overskrider den anciennitet, der kræves for at deltage i de pågældende udvælgelsesprøver, uanset om der foreligger nogen garantier som den nationale lovgiver har vedtaget med henblik på en rimelig beskyttelse af deltagerne i udvælgelsesprøvernes stilling?

⁽¹⁾ EFT L 175, s. 43.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel Constanța (Rumænien) den 27. juli 2011 — straffesag mod Ciprian Vasile Radu

(Sag C-396/11)

(2011/C 282/29)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel Constanța

Tiltalt i straffesagen

Ciprian Vasile Radu